

РЕШЕНИЕ

№ 1308

гр. Бургас, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов
Членове: Калина Ст. Пенева
Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от Росен Д. Парашкевов Въззивно гражданско
дело № 20232100501826 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по въззивна жалба от О. Е. Р.,
ЛНЧ: *****, с адрес: гр. Б., кв. „С.“, ул. „А. Д.“ № **, чрез адв. Т. Пеева
от БАК, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Трайко Китанчев“ № 26, против
Решение №1591 от 14.07.2023 г., постановено по гр. дело № 5095/2022 г. по
описа на Районен съд – Бургас, с което съдът е осъдил въззивницата да
заплати на Я. К. П., ЕГН: *****, с адрес: гр. Н., кв. „Ч. м.“ * - **,
следните суми: 1703,62 лева – неплатена наемна цена за една година по
договор за обработване на земеделска земя под наем от 21.06.2020 г., ведно
със законната лихва върху главницата от предявяване на исковата молба на
05.08.2022 г. до окончателното плащане, обезщетение за забава за периода
01.10.2021 г. – 04.08.2022 г. в размер на 145,76 лева и 478,14 лева – разноси
по делото.

Недоволство от така постановеното съдебно решение изразява
въззивницата, която намира същото за неправилно и процесуално
недопустимо, като моли съда да го обезсили и върне делото за ново
разглеждане, респективно да го отмени и постанови ново, с което отхвърли
предявените иски и присъди направените по делото разноси. Излага

съображения. Счита, че съдът е допуснал съществени нарушения в съдопроизводствените правила. Твърди, че подписаният договор е своевременно оспорен, включително и като нищожен, поради липса на съгласие. Оспорва, че договорът, въз основа на който съдът е постановил решението си е именно оригиналният, като се позовава на стр. 2 от протокола от проведеното съдебно заседание на 15.02.2023 г. и твърди, че съдът е игнорирал новопредставените доказателства. Позовава се на заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-техническа експертиза Стоян Нейчев, като твърди, че според вещото лице „първа и четвърта страница от оригинала са копирани, като първа и четвърта страница от завереното копие „вярно с оригинала“, което не мога да кажа за втора и трета страница“. Оспорва въззивницата да е подписвала процесния договор, респективно твърди, че в случая се касае за нищожност, поради липса на съгласие, тъй като и двете договарящи страни не са имали да изпълняват договора.

В срока предвиден в ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от Я. К. П., ЕГН *****, от гр. Н., кв. Ч. м. * - **, чрез пълномощник адв. Диана Кръстева от БАК, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Мара Гидик“ № 8 ет.3, с който счита подадената въззивна жалба за допустима, но неоснователна. Счита постановеното от първоинстанционния съд решение за правилно и законосъобразно, поради което моли съда да го потвърди. Излага съображения. Позовава се на мотивите по т.2 на ТР № 5/2014 от 12.12.2016 г. по тълкувателно дело №5/2014 ОСГТК. Счита, че направените от страните волеизявления досежно сключения договор за обработка на земеделска земя са насрещни и съвпадат, поради което не е налице липса на съгласие по смисъла на чл.26, ал.2, изречение 1, пр. 2 от ЗЗД.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259 ГПК, от легитимирано лице и е допустима.

Районен съд - Бургас е разгледал искове с правно основание чл.232, ал.2, предложение 1, във връзка с чл.79, ал.1, предложение 1 и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

При извършена проверка по реда на чл.269 от ГПК, съдът намира постановения съдебен акт за валиден и допустим.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

Видно от представените по делото писмени доказателства, по силата на договор за обработка на земеделска земя под наем от 21.06.2020 г., сключен между страните по делото, въззивницата се е задължила в предвидения едногодишен срок на действие на договора да заплати на ответната страна парична сума и плащане в натура на 50 кг зърно от декар, а от друга страна въззиваемият е поел задължение да предостави земеделска земя в землището на с. Момина църква, общ. Средец, обл. Бургаска за ползване и обработка. По делото е разпитан един свидетел – С. Т. – с. на въззивницата, назначени са съдебно-графологична и съдебно-техническа експертизи.

Първоинстанционният съд е изяснил делото от фактическа страна и е достигнал до изводи, които се споделят от настоящата инстанция, която от своя страна на основание чл.272 от ГПК препраща към мотивите на БРС.

От представените доказателства се установява, че на посочената дата – 21.06.2020 г. между страните е сключен описаният по-горе договор. От заключението на съдебно-графологичната експертиза се установява, че подписите под договора са положени от Я. К. П., в качеството му на наемодател, и О. Е. Р., в качеството ѝ на наемател. Не се установява наличие на „кражба“ на подписи по отношение на процесния договор, тъй като вещото лице по съдебно-техническата експертиза не може да даде отговор на този въпрос. Първоинстанционният съд е приел, че не са събрани доказателства с оглед направеното възражение от ответницата по чл.17 ал.1 от ЗЗД за нищожност на договора.

Във въззивната жалба са изложени оплаквания свързани с обстоятелството, че първоинстанционният съд е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, тъй като е постановил решението си въз основа на договор за наем на земеделски земи – лист 50 от делото на БРС, за който е представен оригинал на същия на лист 54, като е игнорирал първоначално представения договор за обработване на земя под наем – лист 5 от делото пред БРС. Твърди, че незаконосъобразно първоначалния договор, чийто оригинал не е представен по делото, е изключен от доказателствения материал. Продължава да твърди, че договорът на лист 54 не е подписан от въззивницата по делото. От друга страна излага съображения, че е налице нищожност поради липса на съгласие, тъй като

постите от въззивницата задължения в действителност не е следвало да бъдат изпълнени от нейна страна и да я обвържат по договора, а същият е следвало да бъде изпълняван от нейния съпруг.

Съдът намира направените оплаквания във въззивната жалба за неоснователни. БРС е постановил решението си именно по въведения с исковата молба предмет на делото. Липсват твърдения в исковата молба, сочещи разграничаване между двата договора, съответно лист 54 и лист 5 от първоинстанционното дело. Описаната фактическа обстановка съответства на приетата от първостепенния съд. Няма спор при това положение, че договорът е подписан от страните по делото. Не са оспорени експертните заключения по извършените съдебно-графологична и съдебно-техническа експертизи. Твърдението, че въззивницата не е желала постигането на правните последици по договора за наем на земеделска земя се опровергава от разпита на свидетелката Тодорова и събрания доказателствен материал. Въззивницата е подала заявление от 23.07.2020 г. до ОС „Земеделие“ – Средец за участие в масиви за ползване в землището на с. Момина църква, посочила е земеделски земи по настоящия договор, възлизащи на 85,181 дк. По твърдение на свидетелката Тодорова субсидията за земите за 2020 г. е получена от въззивницата по банков път, но тя не се е разплатила със собствениците.

Не се установява по делото, че О. Р. е подписала договора формално и не е имала намерение да го изпълнява, както и не се установи липсата на съгласие по договора. Договорът съдържа две насрещни волеизявления насочени към постигане на определен резултат.

В този смисъл съдът намира постановеното от първостепенния съд решение за правилно и законосъобразно, което налага потвърждаването му. На въззиваемия следва да се присъди сумата от 300 лева – разноски по делото.

По изложените съображения, БУРГАСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №1591 от 14.07.2023 г., постановено по гр. дело № 5095/2022 г. по описа на Районен съд – Бургас

ОСЪЖДА О. Е. Р., ЛНЧ: *****, с адрес: гр. Б., кв. „С.“, ул. „А. Д.“ № **, чрез адв. Т. Пеева от БАК, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Трайко Китанчев“ № 26, да заплати на Я. К. П., ЕГН: *****, с адрес: гр. Н., кв. „Ч. м.“ * - **, сумата от 300 лева – разноси по делото за въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____